

“Volem una evolució, no pas una revolució”

Frieda Brepoels és la diputada de la Nova Aliança Flamenca (N-VA) al Parlament Europeu. EL TEMPS ha parlat amb ella a Estrasburg per saber com evolucionarà a partir d'ara el projecte d'independència de Flandes.

La representant al Parlament Europeu de l'N-VA, el partit conservador i independentista flamenc que va guanyar les eleccions federals a Bèlgica el 13 de juny passat, és Frieda Brepoels (Mopertingen, Flandes, 1955). Aquesta europarlamentària forma part del grup dels Verds-Aliança Lliure Europea, el grup que aplega representants de nacions sense estat d'arreu d'Europa i que compta amb eurodiputats de l'independentisme català (Esquerra Republicana de Catalunya), escocès (Partit Nacional Escocès) i gal·lès (Plaid Cymru). Brepoels és, a més, un dels noms que sona per a encarregar-se d'alguna cartera del futur govern de Bèlgica, un estat que és a punt de partir-se en dos i formar una confederació.

—Com valoreu la victòria de l'N-VA a les eleccions federals del 13 de juny passat?

—Crec que la resposta la trobem a les eleccions anteriors, les de l'any 2007. Ja en aquelles eleccions, l'N-VA va obtenir un gran suport entre els votants flamencs, però llavors anàvem a la mateixa llista electoral que els demòcrata-cristians liderats per Yves Leterme (CD&V), que també van tenir molts votants. La nostra posició era que no formaríem un govern federal fins que no arribéssim a un acord per engegar una reforma d'estat que solucionés el problema de la perifèria de Brussel·les [la circumscripció electoral i judicial coneguda com a BHV que, tot i que territorialment pertany a Flan-

des, compta amb molta població francòfona que, per uns acords històrics, té dret a votar les llistes francòfones de Brussel·les; un privilegi que Flandes vol eliminar perquè veuen amenaçada la seva sobirania al propi territori] i establís de dividir-la, deixant Brussel·les capital d'una banda i les poblacions de la rodalia de l'altra.

—Però la crisi econòmica va complicar encara més el problema...

—Sí. Després de més de sis mesos de negociacions, i tot i que encara no s'havia assolit cap acord, va arribar la crisi financera i els partits van considerar que havien de complir la seva responsabilitat i crear un govern sense canviar res. De manera que, tot i que al

principi estàvem d'acord amb el programa dels demòcrata-cristians, quan vam veure que no volien una reforma d'estat vam decidir separar-nos-en i mantenir-nos fermes en els nostres principis. Tot aquest temps hem continuat explicant a la població que tots els problemes de l'àmbit federal eren el resultat d'una mala organització de l'estructura de l'estat i que necessitàvem un canvi.

—Aquest canvi consisteix només a dividir la circumscripció electoral del BHV?

—No, aquesta reforma d'estat consisteix a solucionar el problema del BHV, però també implica canvis pel que fa a la gestió del pressupost i a la política d'immigració i asil. A Flandes no estem d'acord amb una política de fronteres obertes mentre que a Valònia sí: Joëlle Milquet, del CdH —francòfon—, sempre explica que tothom pot venir al país i portar-hi la família; no hi veu cap problema. Per això és impossible de trobar una solució: perquè l'opinió sobre aquests temes a Flandes i Valònia és molt diferent. Per això la gent, que ha vist que el govern ha estat blocat durant tres anys i que no s'han solucionat cap d'aquestes qüestions, sinó que cada vegada hi ha més problemes, finalment ha dit prou i ha retirat el suport als partits tradicionals, que han perdut molts dels seus escons al Parlament.

—Els flamencs han retirat el suport als partits tradicionals i l'han donat a un partit independentista. Flandes vol ser independent?

—En aquest moment la majoria de població flamenca no vol que Flandes sigui independent. Però molta gent sí que vol que el govern tracti els problemes quotidians dels ciutadans i hi trobi bones solucions. I la gran majoria de la població a Flandes veu que l'estructura federal ja no serveix per a fer-ho i està convençuda que moltes d'aquestes solucions només les trobarem democràticament a Flandes. Per tant, si això implica un Flandes més independent que abans, sí que hi donen suport.

—La victòria de l'independentisme flamenc, doncs, implica la fi de Bèlgica?

—No encara, no durant els anys vinents. A l'N-VA sempre hem dit que no volem pas una revolució, sinó una

EUROPEAN UNION, 2010

evolució. Ja hem vist una evolució de Bèlgica des d'un estat unitari a un estat federal, i ara veiem que el nostre sistema federal ja no funciona i per això creiem que necessitem una evolució ulterior d'aquest sistema i defensem un sistema confederal. Un sistema que doti de més poders el nivell regional, Flandes i Valònia, i el nivell europeu.

—Quines serien les competències compartides d'aquesta confederació?

—No volem cedir a les regions les competències pel que fa a l'exèrcit, per exemple. Això seria una bestiesa si a l'àmbit europeu discutim la creació d'un sistema de defensa europeu. Potser d'aquí a uns quants anys l'estructura belga ja no existirà perquè unes competències aniran al nivell regional i les altres, com la defensa, la immigració o els afers estrangers, es gestionaran a l'àmbit europeu. És una qüestió de temps.

—Una de les competències que, sens dubte, l'N-VA vol que deixi de ser federal és el control pressupostari...

—La política econòmica és molt important per a nosaltres, perquè sense

responsabilitats financeres no pots dur a terme la teva pròpia política i, quan prens decisions polítiques, també n'has de ser responsable econòmicament. Però a Bèlgica mai no hem aconseguit un acord que acceptés de cedir les responsabilitats pressupostàries a les regions. I sé que és un assumpte molt delicat per a Valònia i per als partits francòfons. Això mateix passa amb la

“La fi de Bèlgica és una qüestió de temps”

gestió de la Seguretat Social, que, tenint en compte la conjuntura econòmica actual, no pot continuar funcionant tan malament, és impossible.

—Per obtenir la cessió d'aquestes competències caldrà negociar amb els francòfons, i la llista més votada a Valònia, el Partit Socialista, va deixar molt clar durant la campanya que no estava disposat a cedir a les regions ni competències pressupostàries ni la Seguretat Social...

—Les negociacions per formar govern no han començat encara i esperem veure-ho clar en un parell de setmanes. El nostre president, Bart De Wever, sempre diu que necessitem poc temps per a veure si al país hi ha voluntat política d'arribar a un acord sobre la reforma de l'estat o no. I si no hi ha aquesta voluntat política, per a nosaltres s'ha acabat. Seran els altres partits, que hauran d'arribar a un acord per mirar de formar govern. Perquè nosaltres volem anar a cap a aquest sistema confederal. Estic convençuda que si de la banda francòfona no agafen aquesta oportunitat, per a ells encara serà pitjor en un futur.

—Veieu, doncs, una Bèlgica confederal amb el socialista való Elio di Rupo com a primer ministre?

—Primer cal arribar a un acord sobre el contingut de la reforma de l'estat i després podrem formar govern. Serà llavors quan decidirem les funcions i els càrrecs, però De Wever ja ha dit que no té interès a ser primer ministre, perquè sap que si ho accepta s'ha acabat.

*Raquel Correa
Estrasburg*